

**Maendelijks musikaels tydverdrijf, bestaende in nieuwe
Hollandsche Canzonetten, of Zang-liederen op d'Italiaensche
trant in 't musiek gebragt : met een basso continuo, meede
zeer bekwaem om op de clave-cimbael, viool, dwars-fluit,
hoböe en andere instrumenten gespeelt te worden**

<https://hdl.handle.net/1874/36446>

A decorative border surrounds the text, featuring various musical instruments such as flutes, trumpets, and violins, intertwined with ornate scrollwork and ribbons.

M. A. EN D. E. L. Y. K. S.
Musikaels Tydveroryf;

Bestaende

in

Nieuwe Hollandsche Canzonetten

of

Zang-Liederén.

op d' Italiaensche trant in't Musiek gebragt:

met een

BASSO CONTINUO.

meede zeer bekwaem om op de Clave-Cimbael, Viool, Dwars-fluit,

Hoböe en andere Instrumenten gespeelt te worden,

Gecomponcirt door A: MAHAUT,

en in Digtmaat door K: ELZEVIER.

T AMSTERDAM

by

A. OLOFSEN.

VERVOLG
van 't
MUSICAELS TYDVERDRYF,
DERDE STUKJE.

Virace

Gelyk de bloemen in de lente Verkwikken door den zon — ne —

gloed; Zo rust myn ziel ook in Gods tente, Die my voor alle

kwaen behoedt. Geen kwaed durst dees verblyfsplaats na'd ren. God doet zyn Engelen ver —

god'ren, Om my te redden, voor en na, Zing des myn ziel Halleluja! Halleluja! Hallelu-ja!

c.

Larghetto

Wat roemen we onze deugd, Als men met wederzinn' iets

geest, Wyl't alles maar gemeinstheid is, Als men met wederzinn' iets

geest, Wat roemen we onze deugd, Wyl't alles maar gemeinstheid is. Wyl' Jesus

zig verheugt (Die hier in zyne leden leeft) Als hy ons, vry van schynvernis, Jet van het

zyne schenken ziet Aan die Hy na, zig ach-ter liet.

Lento

O groo-te God, U is bekend, Hoe'k lig ge-

doompeld in elend. Benacuroheen hebben my omvangen;

Doch ik blyf aen Uw goedheid hangen; Want Uwe goedheid heeft geen

end. Laet geene schaemte my bedekken. Bewaer myn ziel, ei red my toch; De

ryand handelt met bedrog. Laet zyne list tot eer U strekken, Zoo word' myn ziel gered: Och! Och.

Larghetto

Gy zielen die van weemoed schreit, Om't zwak van

uwe menschlykheid, Gy zucht om dat ge uw kwalen kent.

Waarom u niet tot God ge-wend?

²
 'k Weet raed voor uw benacurd verdriet.
 God wil de dood des zondaers niet,
 Maer dat hy zich bekeere en leef,
 En zich der Godheid overgeev.

³
 Houd moed derhalve, droeve ziel,
 Die aen den Heilano steeds beriel.
 Juich, juich veel eer om uwen staet,
 Die allen schat te boven gaet.

⁴
 Geef over slechts, en buig u neer,
 Voor uwen goedertieren Heer.
 't Is wis dat Hy, u ten geval.
 U al uw' schuld vergereen zal.

Andante
Allegro

Lie-len wilt gy eeu-rig le-ren, En op

Eng'-len schach-ten zweenen. Voedt U dan met

He mel-spys, Uit het eeuwrig Pa radys.

Deze spys doet nimmer sterren.
 Deze spys zal nooit bederren.
 Dit is spys, die elk bekoort,
 Jezus schaft ze ons in zyn woordt.

Komt dan, hongerige zielen,
 Komt by wren Heiland knielen.
 Want hy weigert nimmermeer,
 Komt by dezen milden Heer.

Largo
e Spiccato.

Ik zal o God! uw wetten vieren, Myn hart is

U ge-trouw. Beproef myn hart en nieren: Gerverreede Schepper! ei be-

schouw, Of ik het met de wereld hou. Myn ziel stygt zuchtend naar den

hoogen; Uw goedertie-ren-heid staat altyd voor myn' oogen. Ik rees Uw

onbepaald vermogen; Des woro' door my Uw eer verbreed.

Allegretto

Myn ziel is bly en zon-der kommer, Dewyl zy

op Gods bystand wacht, En in den lief-se-lyken lommer

van zyn Al-mo-gendheid ver-nacht. Ik voel myn matte ziel ver-

sterken. Hy dekt my steeds met zyne vlerken. Ik loof Hem des voor zyn ge-

na, En zing verheugd, Halle-lu-ja! Halle-lu-ja! Halle-lu-ja!

Largo
e Spiccato.

Was ons sterfelyk oog niet blind, Was de

mensch niet als een kind; Grooter won - ders zou hy

zien, Dan hy nimmer zag ge - schiën. Groo - ter

won - ders zou hy zien, Dan hy nimmer zag geschiën.

Wonders ziet ge ² in't minste kruidt,
Dat uit mood'rige aerde spruïdt.
Wonders ziet gy overal,
't Zy op't Veld, in Beemd, en Dal.

Waer ge u keert, ³ of henen wendt,
't Zyn al wonders zonder endt.
Vier en Water, Lucht en Aerd,
Niet dan enkle wonders baert.

⁴
Maer de Mensch die't alles ziet,
Kan nogthans de Godheid niet.
Is dan't sterfelyk oog niet blind:
Is de Mensch niet als een kind.

Allegretto

Wel aen myn ziel, zing op een lied, Roem God, die

voor U heeft geleden. Wel aen myn ziel, zing op een lied, Roem God, die

voor U heeft ge- leden. Zing zy-nen roem, daer is op heden Aen my een

grootte zaak ge- schied. Zing zy-nen roem, daar is op he- den

Aen my een groo- te zaak ge- schied.

Ik zweefde in ²nare duisterheid.
 Ik was gekneld in zware banden.
 Myn Heiland brak die met zyn handen,
 En heeft my in het licht geleid.

Nu zie ik myn' ³voorleden staet.
 Met afschrikk' aen! 'k moet Jezus pryzen.
 'k Voel in myn ziel een Zon verryzen,
 Die allen glans te boven gaet.

Allegretto

O dood ik zal u nimmer vresen, Gy zult my

nooit verschriklyk weezen. Dewyl ik hoop op Christus min, Acht

ik het sterven myn ge-win.

<p>Als gy myn leemen hut komt breken, Is myne ziel het aersche ontweken: Die houdt zich dan, van't vlesch ontlast, Aen haren Zaligmaker vast.</p>	<p>Ge ontlast de ³ziel van't juk der zonden, Waer aen het vlesch haer hield verbonden. Zy streeft kloekmoedig Hemelwaerd, Door aersche driften onbeswaard.</p>
--	--

4

Scherp op myn lichaam vry uw' sikkel,
 'k Zal roepen: Doodt waar is uw' prikkel.
 o Hell uw overwinnings blyk:
 Ik streef vol vreugd naer Christus ryk.

REGISTER VAN 'T VERVOLG
OP HET
MUSIKAEELS TYDVERDRYF.

EERSTE STUKJE.

O onuitspreeklyk Hartenwee!
Verlaat gy uw Andromaché. pag. 1
'k Beken, gy mint my, groote Held!
Gy hebt my dikwerf blyk gegeven, 2
Heb geen vrees, myn Uitverkooren!
Eer van Seyros en 't heel-al! 3
Dat ieder myne Liefde doeme,
Dat elk de pooging die ik doe, 4
Als men eenmaal d'oogen slaat,
Op al de geschapen dingen, 5
Eenzaam Leven is myn zin,
't Huwen kan my niet bekooren, 6
Zoete Susje, wat een praat?
Hebt gy U wel regt bezonnen? 7
Zeg, wie kan de Min ontvlugten,
Welkers Toorts het al ontsteekt, 8
Toen Orféus zyne Konst deed hooren,
Getuigt men dat het domme Vee, 9
Des menschen hart voor lang bedorven,
Vermits 'er haat zyn woonplaats gaf. 10

TWEEDE STUKJE.

Den Heere Zing ik een Nieuw Lied,
Ik zal den Vorst des Hemels loven. pag. 1
Al wie op God vertrouwt,
Altyd verzekert bouwt, 2
Ik wil, ik zal een Lofzang zingen,
Myn harp is tot Gods Eer bereid; 3
God is myn Scherm en Schild;
Ik zal zyn goedheid loven, 4
Vertrek, ô Wereld, met u lusten;
Uw zoetste zoet, is bitter Gal. 5

✠

✠ Kom, Jesus kom, myn Bruidegom,
Myn Bruidegom! pag. 6
✠ Daar ryft de Zon,
Uit de Oosterbron! 7
✠ Als ik by avond neêrgezeten,
In myn Vertrek in 't duister ben, 8
✠ Myn Ziel hoe kan het wezen?
Hoe hoog, hoe hoog zyt gy gerezen? 9
✠ Almogend Heer, zend uwen zegen.
Gelyk een regen, 10

DERDE STUKJE.

✠ Gelyk de Bloemen in de Lente,
Verkwikken door den Zonnegloed; pag. 1
✠ Wat roemen we onze deugd,
Als men met wederzinn' iets geeft, 2
✠ O Groote God, U is bekend,
Hoe 'k leg gedompeld in Elend. 3
✠ Gy zielen die van weemoed schreit,
Om 't zwak van uwe menschlykheid. 4
✠ Zielen wilt gy eeuwig Leven,
En op Eng'len schachten zweeven? 5
✠ Ik zal, ô God! uw Wetten vieren,
Myn hart is U getrouw, 6
✠ Myn Ziel is bly en zonder kommer,
Dewyl zy op Gods bystand wacht. 7
✠ Was ons sterfelyk oog niet blind,
Was de Mensch niet als een Kind, 8
✠ Wel aan myn Ziel zing op een Lied,
Roem God die voor U heeft geleden. 9
✠ O Dood, ik zal u nimmer vreezen,
Gy zult my nooit verschrik'lyk wezen. 10